

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 10. Mundum beneficijs diuinis plenum, ad gratiarum nos actionem,
vocare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

Senec.
lib. 4. de
benef. c.
§. 6. 7.

vlla bona, sacrilegâ inscitiâ, docebat, negat
vllum esse, ad quem aliquid, ex illo benigni-
nissimo fonte, non manârît. *Non dat Deus
beneficia, inquit, sed securus & negligens no-
stri auersus à mundo aliud agit, aut (quæ maxi-
ma Epicuro fœlicitas videtur) nihil agit, nec
magis illum beneficia, quàm iniuriæ tangunt.
Hoc qui dicit, non exaudit precantium voces,
& undique sublatis in calum manibus vota fa-
cientium priuata ac publica. Quod profectò non
fieret, nec in hunc furorem omnes mortales con-
sensissent alloquendi surda numina, & ineffica-
ces Deos, nisi nossent illorum beneficia nunc vl-
trò oblata, nunc orantibus data, magna, tem-
pestina, ingentes minas interuentu suo soluen-
tia. Quis est itaq; tam miser, tam neglectus, quis
tam duro fato, & in pœnam genitus, ut non tan-
tam Deorum munificentiam senserit? ipsos
complorantes, sortem suam, & querulos circum-
spice, inuenies non ex toto beneficiorum cœlestiũ
expertes, neminem esse, ad quem non aliquid ex
illo benignissimo fonte manauerit. Parum autem
id quidem nascentibus ex æquo distribuitur? ut
quæ sequuntur in aequali dispensata mensura
transeamus, parum dedit natura, cum se dedit?
Non dat Deus beneficia? Unde ergo ista, quæ
possides? quæ das? quæ negas? quæ seruas? unde
hæc*

hæc innumerabilia oculos aureis & animum
 mulcentia? Vnde illa luxuriam quoq; instruens
 copia? neq; enim necessitatibus tantummodo no-
 stris prouisum est, vsq; in delicias amamur. Tot
 arbusta non vno modo frugifera, tot herbe salu-
 tares, tot varietates ciborum, per totum annum
 digesta, ut inertis quoque fortuita terra alimen-
 ta præberent. Iam animalia omnis generis, alia
 in sicco solidoque, alia in humido innaſcentia, a-
 lia per sublime dimissa, ut omnis rerum nature
 pars tributum aliquod nobis conferret. Flumi-
 na hæc amœniſſimis flexibus campos cingentia,
 illa præbitura commercijs viam, vasto & na-
 uigabili cursu vadentia, ex quibus quadam, sta-
 tis diebus, mirabile incrementum trahunt, ut
 anhela & feruenti subiecta cœlo, loca subita vis
 æstiuæ torrentis irriget. Quid medicatorum tor-
 rentium venæ? quid in ipsis littoribus aquarum
 calentium exundatio? Te, Lari maxime,
 tæque, Fluctibus & fremitu, assurgens Bena-
 ce, marino. Si pauca quis tibi donasset iugera,
 accepisse te diceres beneficium, immensa terra-
 rum latè patentium spatia negas esse beneficia?
 si pecuniam tibi aliquis donauerit, & arcam
 tuam (quoniam id tibi magnum videtur) im-
 pleuerit, beneficium vocabis. tot metalla defo-
 dit, tot flumina emisit in aëra, super qua decur-

runt sola aurum vehentia: argenti, aris, ferri
 immane pondus omnibus locis obrutum, cuius
 inuestigandi tibi facultatem dedit, ac latentium
 diuitiarum, in summa terra, signa disposuit. ne-
 gas te accepisse beneficium? Si domus tibi do-
 netur, in qua marmoris aliquid resplendeat, &
 tectum nitidius auro aut coloribus sparsum, num
 mediocre munus vocabis? Ingens tibi domici-
 lium, sine ullo incendiij aut ruine metu, struxit,
 in quo vides non tenues crustas, & ipsa, qua se-
 cantur, lamina graciliores, sed integras lapidis
 pretiosissimi moles, sed totas varia distinctaq;
 materia, cuius tu paruula frusta miraris, te-
 dum verò aliter nocte, aliter interdum fulgens:
 negas te vltimum munus accepisse? & cum ista,
 qua habes, magno aestimes, quod est ingrati homi-
 nis, nulli debere te iudicas? Vnde tibi istum,
 quem trahis spiritum? Vnde istam, per quam
 actus vitæ tuæ disponis atque ordinas, lucem?
 Vnde sanguinem, cuius cursu vitalis contine-
 tur calor? Vnde ista palatum tuum saporibus
 exquisitis ultra sarietatem lacessentia? Vnde
 hæc irritamenta iam lassæ voluptatis? Vnde ista
 quies, in qua putrescis ac marces? nonne, si gra-
 tus es, dices? Deus nobis hæc otia fecit.

Namque erit ille mihi semper Deus, illius

ALAM

Sape

Sæpe tener nostris ab quilibus imbuet agnus.
 Ille meas errare boues, ut cernis, & ipsum
 Ludere, quæ vellem, calamo permisit a-
 gresti.

Ille Deus est, non qui paucas boues, sed qui per
 totum orbem armenta dimisit, qui gregibus v-
 biq; passim vagantibus pabulum præstat, qui
 pascua hibernis æstiva substituit, qui non calamo
 tantum cantare, & agreste atque inconditum
 carmen, ad aliquam tantum oblectationem, mo-
 dulari docuit, sed tot artes, tot vocum varia-
 tes, tot sonos, alios, spiritu nostro, alios, externo,
 cantus edituros commentatus est. Neque enim
 nostra ista, quæ inuenimus dixeris, non magis,
 quam quod crescimus, quam quod ad constitu-
 tum tempus sua corpori officia respondent. Nunc
 puerilium dentium, nunc ad surgentem iam
 etatem, & in robustiorem gradum transuen-
 tem pubertas, & ultimus ille dies fugienti viæ
 terminum ponens? Insita sunt nobis, omnium æ-
 tatum, omniumque artium semina, magisterque
 ex occulto Deus producit ingenia; immo pro-
 ducit omnia, & producit sapientissima bo-
 nitate temporata, ut jure vbique dicere
 possimus: Domine Dominus noster, quam Psal. 8. 12
 admirabile est nomen tuum, in
 vniuersa terra?